

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicantium Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

I. Apologia Protestantium à Cæsære reiecta, cum Confessione Augustana
VVitenbergæ per Melancthonem, plurimis fraudulenter vel demptis, vel
additis, publicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

ANNO
1530.

78

VITA ET RES GESTAE

CAPVTVIII.

- I. *Apologia Protestantium à Cæsare reiecta, cum Confessione Augustana VVittenbergæ per Melanchthonem, plurimis fraudulenter vel demptis, vel additis, publicatur.*
- II. *Fraus Melanchthonis detegitur cum origine Philippistarum & Melanchthonicorum.*
- III. *Melanchthon ob mutationem in Confessione factam, grauius reprehensus.*
- IV. *Melanchthon hypocrita, Caluino familiarissimus.*

I.
Apologia
Protestan-
tium.

Vnà cum
Confessio-
ne excudi-
tur.

MELANCHTHON verò, priusquam Augustà cum Saxone discessit, Apologiam scripsit Protestantium nomine, vt Confessionem à se compositam aduersus Catholicos tueretur; quam cum Cæsar in confessu principum oblatam repudiaret, VVittenbergam secum aseptavit: Vbi postmodum recensuit Apologiam hanc, & magnis incrementis auctam in publicum emisit; quæ non amarulentia tantum, & petulantia dicacitate respersa est, verum & mendacijs in Catholicos, fœdisq; calumnijs, velut emblematis quibusdam interstincta. Adiunxit verò & Confessionem ipsam, non vt Cæsari fuit oblata, sed additiunculis & mutationibus passim interpolatam, quibus iam tum ad futuras in ea mutationes secretò disposita fuit. Nec vnquam hæc Confessio lucem aspexit, verbis & sensu prorsus inter-

mera-

merata, quemadmodum per Melanchthonem Augustæ scripta primum, deinde per Pontanum nomine Protestantium in confessu recitata fuit, & Casari demum porrecta. Hanc, inquam, verbis & sensu penitus eandem Melanchthon nunquam, ne prima quidem editione in lucem retulit. Imò cum sequentibus annis recudenda frequenter esset, quod avidè passim inter Lutheranos distraheretur, nunquam ferè prodijt è calceographorum officinis, nisi quibusdã aucta novis assumentis, & mutationibus variata; quemadmodum demonstratũ est à viris doctis, & ipsa exemplarium discrepantia testatur. Qua in re leuitas non vulgaris, & inconstantia Melanchthonis apparuit, quam rigidiores Lutherani, qui se genuinos Lutheri discipulos haberi postulant, Melanchthonicis probri loco, postmodum nõ semel obiecerunt; vt ex Altenburgensi Colloquio, alijsque Flacianorum non minus, quam Maioristarum scriptis polemicis manifestũ est. Neq; verò Melanchthon verbis tantum lussit, aut phrasibus permutandis, sed & rerum atque dogmatum cardines loco mouit, & sententiam ipsius Confessionis immutauit: Quin & ijs hominibus aditum patefecit ad confessionem hanc, quos pridem Augustæ cum eam scriberet, velut impios, & indignos, consortio Protestantium abominabatur; Sacramentarijs inquam, & Zvinglianis; ad quos deinde sub ann. 1541. vel potius,

ANNO
1530.
Confessio
Augustana
perpetuò
mutata.

*And. Fab.
in har. Cõf.*

Melanch-
thonicorũ
inconstan-
tia.

*Colloq. Al-
tenb. in 4.
fol. 403.*

Confessio
à Melanch-
thonis
Zvinglianismo infici-
tatur.

vt

ANNO
1530.

vt Calvinistæ volunt, ab an. 1536. non aperte quidem professione publica, sed secreta magis inclinatione, cautim & paulatim deflexit. Itaque sicut ipse sententiam mutauit de Eucharistia, seq; dissimulanter ad Sacramentarios adiunxit; ita & calamum moderatus est in Confessione mutanda; scilicet vt secretò fenestram aperiret, per quam vel Sacramentarios introduceret, vel ipse se foras ad eos proriperet. Quod ne fortè cuiquam sine causa dictum videatur, clarius rem ob oculos defigemus.

II

ARTIC. X.
August.
Confess.

Articulus Augustanæ Confessionis decimus, vt is germanicè lectus est in senatu principum, & Cæsari in archetypo porrectus, in hunc modum habet: De Cœna Do-

- ” mini sic docetur, quod verum corpus & sanguis veraciter sub specie panis & vini in cœna præsens sit, & ibi distribuatur ac sumatur: Idcirco & rejicitur doctrina contraria. His

Tria articuli membra.

- verbis tria quædam asseruntur de augustissimo Eucharistiæ Sacramento, quæ causam præbuerunt Catholicis Theologis, Confessionem examinantibus, vt articulum hunc paucis quibusdam additis explicandi gratia, velut Catholicum probarent. Primum est, quod Christi Corpus & sanguis in Eucharistia, verè præsens sit & distribuatur: Alterũ, quod id fiat sub specie panis & vini, quæ loquendi ratio panis & vini conuersionem includit, quam Transubstantiationem appellamus: Tertium, quod qui secus de Eucharistia

fen-